

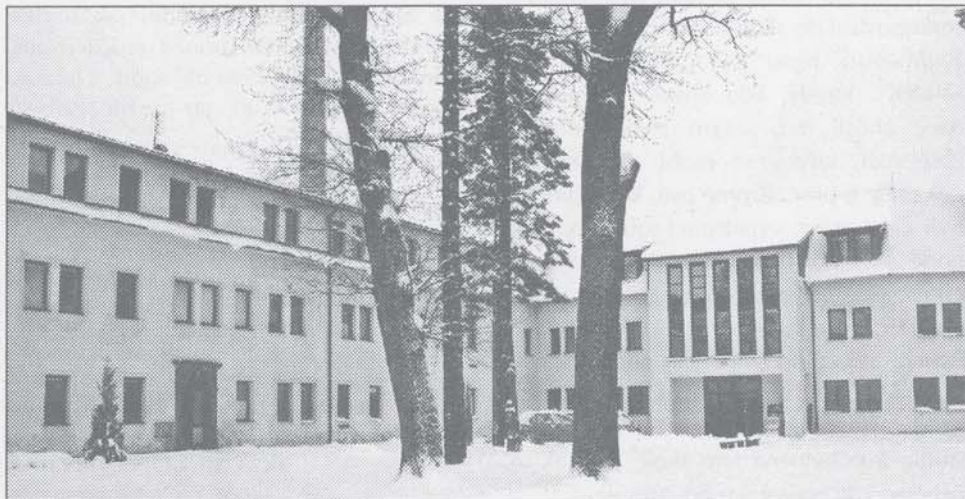
ÚVODNÍK

Co nevidět tu máme pololetí. Všichni (teda až na pár výjimek) drtíme do poslední chvíle své mozečky. Někteří si své skóre vylepší, jiní zhorší a ti ostatní zůstanou někde v polovině svého snažení... V ten onen slavný „slavný den“, kdy už budeme držet naše listy „úspěchu“ v ruce, si jedna skupina bude připadat vítězoslavně, druhá bude nadávat na svůj neúspěch a ta třetí bude průměrně spokojená s výsledkem svého polovičního snažení. Chci vám jen říci, že ať už jste v kterékoliv skupině, pro mě budete osobnostmi všichni!

Kresba: Rimmer

- DALIN -

Ahoj školičko,

Srdečně Tě zdravím také ze školičky, ale z trochu větší než jsi ty. Asi to není úplně školička, bude to spíš škola. Jmenuje se Vyšší odborná škola grafická, ale nikdo jí neřekne jinak než Hellichovka. Studuji tady Grafický design a zpracování tiskovin.

Musím Ti, školičko moje, říci, že škola je to dobrá, má dobré jméno a dostat se na ni je vcelku nesnadné. Mě sem zavála spíše náhoda. Ale to jsem říct nechtěla. Chtěla jsem Ti, školičko má, říci, že díky Tobě jsem v odborných předmětech naprosto v pohodě, občas si připadám že i kousek před některými spolužáky. A za to jsem Ti chtěla poděkovat. Strávila jsem ve Tvých stěnách pět let, někdy jsem Tě zatracovala, jindy bych na Tebe nedala dopustit. Hlavně jsi pro mě byla taková téměř rodinná, všichni se znali. Poskytla jsi některým z nás nejen vzdělání, ale i domov. Starali se o nás příjemné vychovatelky, leckdy jako vlastní mámy. A za to jsem vděčná, protože teprve zpětně si uvědomuji, čím vším jsi byla. Těch pět let je pětina mého života, a proto ses do něj nesmazatelně zapsala.

Chci Ti, školičko moje, teď napsat, jak si žiju teď. Tak především, ke škole nepatří žádné ubytování, a tak právě teď bydlím u jeptišek (ale to by bylo na dlouhááánské vyprávění, to Ti povím zase jindy). Studuji obor, kterému kolegové „umělci“ hanlivě říkají polygrafie, jako by byl něčím méněcenným. Hlavním předmětem je předtisková příprava, kterou učí sympaták, který je mimo jiné zástupcem ředitele a také

dobrým kamarádem jednoho Tvého učitele, kterého nebudu jmenovat (srdečně zdravím pana Meissnera :o). Hodně důležité jsou tady jazyky. Hlavně angličtina. Jako bonus máme němčinu, našťastí od počátku. Trochu nejasnými předměty jsou pro mě Polygrafické materiály a Laboratorní cvičení. Polygrafické materiály jsou směs fyziky a složité chemie. No a Laboratorní cvičení spočívají v různých zkouškách papíru a následných výpočtech. No brrr. Fyzika, chemie a natož matematika byly mým věčným bojem. Zbytek předmětů je tak nějak bez problémů, dokonce se občas přistihnu, že vykládajícího poslouchám se zájmem, a to je co říci.

Jinak mám deset spolužáků, sedm z nich je z Hellichovky, jeden z Brna a dva ze Zlína. Jediná zastupují sever, a tak doufám, školičko, že mi pošleš do nižšího ročníku nějaké spolubojovníky. Byla bych za ně ráda, ani nevíš jak. Můžu podat pár informací o přijímacích zkouškách. Na můj obor se hlásilo asi čtyřicet lidí, přijato je jedenáct. Prvním je test z polygrafie a na jeho zvládnutí stačí průměrný žák naší školy. Obsahuje dost otázek z tisku i předtisku. Dalším testem jsou dějiny kultury. Je důležité zaměřit se na historii tisku a taky na památky Prahy. V pohovoru s uchazečem se rozebírají chyby předchozích testů. A je to zvládnutelný, já jsem živoucím důkazem :o).

Školičko, budu se s Tebou loučit a určitě se ještě ozvu. Zdravím celý ústav a mějte se tam hezky a važte si ústavního času.

Ahoj Linda

BEZVĚŠTĚ

PROGRAM PREVENCE SOCIÁLNĚ PATOLOGICKÝCH JEVŮ

TÉMA: VZÁJEMNÉ POZNÁNÍ

Letošního roku proběhla v nejnižších ročnících našeho učiliště první část interaktivního programu prevence sociálně patologických jevů.

Program byl zaměřený na to, aby se studenti ve třídě lépe vzájemně poznali, protože tam, kde se lidé mezi sebou dobře znají, je šance, že se budou cítit dobře, a to je jedním z důležitých cílů primární prevence.

Program začal jednoduchými aktivitami, jako bylo například malování pocitů či seskupování do skupin dle daných klíčů. Zajímavou hrou byl „PUTUJÍCÍ KAMÍNEK“. Každý, kdo dostal kamínek do ruky, zkusil říct, jakým živočichem by chtěl být, kdyby se mohl narodit jako živočich, a proč. Kromě psů, koňů, koček, byli častí ptáci, vyjadřující touhu po svobodě a volnosti, ale objevili se i živočiškové neobvyklí, jako jepice, africká žába apod.

Smích, ale i plno smutných pocitů přinesla hra „OČEKÁVÁNÍ A OBAVY“, kdy každý vyjadřoval jednak svá očekávání od studia a pobytu na této škole, jednak to, čeho se zde obává, co ho stresuje.

Nejčastěji uváděná očekávání:

- škola mě dobře připraví na to, abych se mohl dobře uplatnit v životě
- poznání nových lidí, získání přátel
- udělám maturitu, vyučím se
- získám mnoho nových znalostí

Nejčastěji uváděné obavy:

- nevyučím se, neudělám maturitu
- škola mě nepřipraví tak, abych potom bez problémů sehnal práci
- nebudu mít kamarády, nezapadnu do nového prostředí
- stresuje mě pobyt na DM 2

Na závěr studenti hodnotili, jak se jim hodina líbila. Mohli použít známkování, kterým jsou hodnoceni oni sami, a také se vyjádřit, v čem je to, co prožili, zaujalo a v čem ne.

Hodnocení (průměrná známka):

1. A : 1,8
1. S : 2,0

Já sama jsem s hodinami v obou třídách byla velmi spokojena, studenti se ve velké většině aktivně a s chutí zapojovali do všech her, i když na tento způsob práce nejsou zvyklí a bylo to pro ně překvapením.

*Bc. Lenka Obergruberová
školní metodik prevence*

Kresba: Rimmer

PREMIANT? (!)

Ráno, když jsem se probudil, kouknul jsem z okna a pomyslel si, že to je den jako každý jiný. Můj bratr si to bohužel nemyslel! Pavel navštěvuje třetím rokem gymnázium, je třídní šprt (tedy chtěl jsem říci **premiant**), a tak mu na vysvědčení velice záleží. Já si s tím hlavu nelámu. Zvláště, když je polepšeno. Lině se protáhnu a přetáhnu deku přes hlavu. Ach, ticho!!! To ovšem ale netrvá déle než pět minut. Pisklavý hlas mého bratra slyším už z dálky. Z dálky to celkem jde, ale když ze mě strhne deku a začne zpívat: „Hola, hola - škola volá, vstávej, Milošku, ranní ptáče dál doskáče“, vraždil bych! Díky Pavlovi stihnu za patnáct minut to, co jindy za třicet minut. To už ale stojíme v pozoru u dveří jako vojáci. Rodiče nám slavnostně tisknou ruce. Mamka mi věnuje soucitný pohled. Já totiž nikdy nebyl **premiant**, spíše průměr. I teď na učňáku. Co mi ale schází v hlavě, to mám ve zručnosti. Potom, co nás rodiče vypustí „do přírody“, rozlítáme se s Pavlem jako ptáčata při prvním letu. On radostí, že bude mít jedničky, já spěchem, protože absolutně nestíhám. Do třídy vběhnu na poslední chvíli, učitelka po mě mrskně ošklivým, ale moc ošklivým pohledem. Po hodině už třímám papír v ruce s úmyslem ZAHODIT A ZMAČKAT! Neudělám to. Tak odvážnej nejsem. Pomalým krokem se loudám domů. Před vchodem se srazím s bratrem, který vyznačuje štěstí. Než se vzpamatuji, už porovnává vysvědčení. DĚLÁ TO NASCHVÁL! Přes brejličky na mě mrkne a řekne tím svým zmutovaným hláskem: „Kdyby bilost kvetla, tak si obsypanej“, a uteče před kopnutím. Doma je sláva. Teda pro Pavla. Mamka zase vrhá soucitné pohledy... Pavel po zbytek dne vypráví, jak ho učitelka na chemii a fyziku miluje, když mu dala jedničky... podle něj ho ale miluje celý sbor...!

SPORTOVNÍ DEN

Dne 22. 12. 2004 ve středu před Vánoce se konal sportovní den SOUp na koupališti. Byl obdobný jako ty před ním, hrály se disciplíny jako třeba bowling, squash, stolní tenis a také sálová kopaná, jejíž výsledky jsou v následující tabulce. Na třetím místě se umístil tým 2. A, na druhém 2. B a první místo vyhrál tým 2. S. Na „sportovcích“ byla vidět radost ze hry i z výhry a my nesportovci? Už jsme se viděli pod stromečkem a těšili se na přícházející Vánoce.

VÝSLEDKY SÁLOVÉ KOPANÉ

	3.A	2.A	1.G	2.S	2.B	sk.	body	poř.
3.A		4:1	1:1	1:4	0:4	6:10	4	4.
2.A	1:4		3:1	0:5	3:1	7:11	6	3.
1.G	1:1	1:3		0:0	1:2	3:6	2	5.
2.S	4:1	5:0	0:0		0:0	9:1	8	1.
2.B	4:0	1:3	2:1	0:0		7:4	7	2.

Otázky pro paní Bohumilu Honzíkovicou

1. Jak dlouho učíte na této škole? Myslíte si, že mezi minulými a dnešními žáky je nějaký podstatný rozdíl?

Učím od nepaměti, to ještě neexistovalo SOUp, ale naše škola se jmenovala učňovská, učila se zde např. výroba umělých květin, zámečníci, zedníci atd.

Jací jste? V mnohém jste si podobní, děláte stejné hlouposti jako ti před vámi, ale přeci se od nich lišíte - jste sebevědomější, svobodomyšlní, ale někdy neznáte míru, kam až zajít ve svém chování a jednání.

2. Po tak dlouhé době, kdy se prakticky dennodenně setkáváte se studenty, vzpomenete si aspoň na jednoho studenta, který se pro Vás stal nezapomenutelným?

S nostalgií vzpomínám na svou 1. maturitní třídu, která skončila studium před více než dvaceti lety (byla vůbec 1. maturitní třída, která zahájila éru SOUp).

3. A co nejsilnější zážitek z vyučovacích hodin?

Studentů a žáků, na které ráda vzpomínám, je nepřeberná řada, užili jsme si i legrace, ale to by chtělo více času a prostoru, abych připomněla naše zážitky.

4. Čím jste chtěla být jako malé dítě?

Vždycky jsem chtěla pracovat s dětmi - učit. Když jsme si hrály jako malé děti, organizovala jsem je, peskovala i dokonce známkovala.

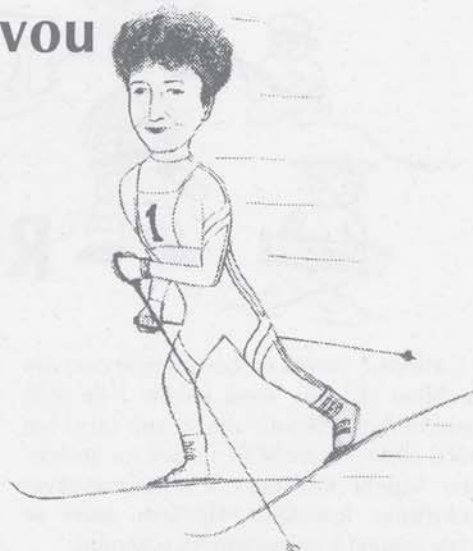
5. Jak trávíte svůj volný čas?

Záleží na ročním období - v létě zahrada, plavání (to i v zimě v bazénu), v zimě běžky, četba - ta je mojí celoroční zálibou.

6. Co vám polichotí/naštve Vás?

Nemluvila bych o lichotkách - ty bývají neupřímné, ale radost mám z hezkého dne, z lidí, kteří se usmívají, mají se rádi. Štve mě lidská lhostejnost, bezohlednost, nezdivořilost a nezodpovědnost.

7. Co si myslíte o kouření? Jste kuřákem?

Kresba: - Den -

Kouření je záležitost každého jedince, který si chce ničit své zdraví za drahé peníze, kouření tedy nefandím, sama kuřákem nejsem a nikdy jsem nebyla (mám jiné neřesti).

- lincy -

Otázky pro pana Ladislava Šabatu

Jak jste se vůbec ocitl ve zdech tohoto učiliště jakožto mistr?

Tak to vím úplně přesně. 23. ledna 1988. Autobusem do Jihlavy. Z Jihlavy pak spěšným vlakem za 25 Kčs přímo do Rumburku. Z nádraží už pěšky.

Po tak dlouhé době, kdy se prakticky každodenně setkáváte se studenty, vzpomenete si alespoň na jednoho studenta, který se pro Vás stal nezapomenutelným?

Opravdu mi žádná výrazná individualita v paměti neuvízla a tudíž vám ani žádnou „veselou historku z natáčení“ neřeknu. Ale já už dost zapomínám.

Jaký byl Váš největší školní průšvih?

Byl jsem vzorný pionýr, sběrový referent, a to jak pro sběr druhotných surovin, tak i přes léčivé byliny a žádné průšvihy jsem nedělal.

Čím jste chtěl být jako malé dítě?

Předákem „Brigády socialistické práce“. Nejlépe v dolech. Bral bych i hutě.

Měnil byste současné zaměstnání, popř. za které?

Ano, líbilo by se mi být rentiérem.

Jak trávíte svůj volný čas?

Plánováním toho, co všechno bych dělal, kdybych nebyl tak líný.

Co vám polichotí/naštve Vás?

Kresba: - Den -

Na lichotky si rozhodně nepotrpím a některé můžou i naštvat.

Co si myslíte o kouření, jste kuřákem?

Vidím na něm i jednu pozitivní věc. A to, že já už dávno kouřit přestal.

Co si myslíte o vybavení SOUP, např. McIntoshe?

Myslím, že je na slušné úrovni. Nemám pocit, že by žáci ve svém učebním oboru svými výkony předbíhali vývoj počítačů.

- lincy -

V posledních dvou letech jsem si zamiloval „downhill“, tento sport patří mezi adrenalinové. V překladu do českého jazyka to znamená sjezd na kole z kopce dolů v co nejrychlejší době. Je to sport, který je docela nebezpečný, proto mám chráněné celé tělo chrániči. Od hlavy počínaje až po kotníky.

Můj koníček

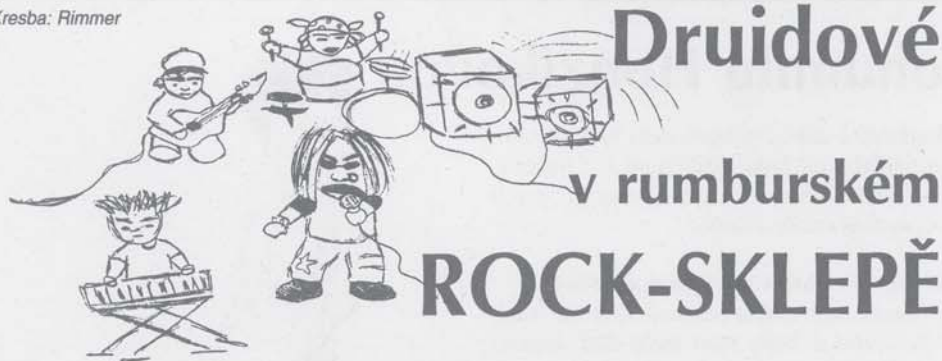
Závody se pořádají ve velkých zimních střediscích, jako je např. Špindlerův Mlýn, takže nás nahoru vyveze sedačková lanová dráha. Je to docela pěkné, když se patnáct minut koukáte z výšky na panorama Krkonoš. Poté, co přijedete nahoru, na vás čeká startovní, rozjezdová rampa, asi padesát metrů dlouhá a třicet metrů vysoká. Z ní se rozjedete dolů a jenom na těch padesáti metrech se vám to rozjede na cca šedesát pět kilometrů za hodinu. Jede se po těch nejtěžších a nejprudších sjezdovkách, co tam jsou. Asi po pěti zatáčkách na jezdce čeká nejtěžší skok, takzvaný „paleták“. Je udělaný z prken a asi dva metry vysoký. U něj také stojí nejvíce lidí. Ve zbytku trati jsou výjezdy do lesa, ale víceméně se jede pořád po sjezdovce. Podél trati stojí davy lidí, které vás ženou směrem kupředu, a když spadnete, pomůžou vám postavit se znovu na nohy. Dole na vás čeká komentátor, který si z vás zpravidla udělá legraci, např. „že vypadáte jak beruška, protože jste celej od bahna.“

Prostě tento sport je pro diváky velice atraktivní. I když je to docela drahý koníček, tak mě chytil a řekl bych, že u něj dlouho zůstanu.

David Hošek, 2. B

Kresba: Rimmer

Hledá-li člověk na české scéně opravdu osobitou skupinu, která nahlíží i do těch nejtajnějších zákoutí, zda se tam přeci jen něco neskrývá, mohl již narazit na libereckou kapelu Krucipůsk s charismatickým vokalistou Tomášem Hájíčkem, který se vždy vzepjal k mimořádným výkonům.

Druidský večer, jak má být! Už při příchodu do rokáče člověka udeřila do očí vzepjatá atmosféra očekávání... Všichni nenápadně okukovali Hájíčka, který jako vždy dělal, jako by ke kapele nepatřil, snad chtěl mezi nás zapadnout?

Kapela si dávala na čas, když k mikrofonu přiskočil Hájíček a oznámil nám, že začnou hrát až okolo jedenácté, bylo jasné, že nikam nespěchají.

Konečně byl ten „pravý“ čas ... na pódiu se přičítal Tomáš Hájíček se svým ansámblem a s titulní skladbou z nového alba *Druide!* Od té chvíle bylo vidět, že Krucipůsk je nabitý energií a že to dnešního večera bude fakt jízda! Při další pecce Keltském osudu už zpívá celý rokáč a díky malému prostoru je vidět, jak celá kapela prožívá

každý tón s námi. Další písnička *Criminál* je podle Hájíčka, jak jsme se dozvěděli, připravená k volbám. Na řadě je věnování ironickým hlasem Sámeru Issovi a jim podobným písnička *Belzebub disco*. Poté si celý sál dává poslední song z aktuálního alba *Bič*. Kapela jede naplno, Hájíček zpívá jako o život a publikum mu zdatně pomáhá.

Jak je známo u této kapely, tak jediný, kdo stále v Krucipůsku zůstává, je Hájíček, který dříve hrál na bicí v Hubert Macháně. Tak ze starších alb zahráli jen ty, podle nich

nejuznávanější, jako je *Sexy woodoo*, *Bullshit*, *Živý to znaj* a *Cirkus*, který prý dneska nebude. Ale byl – a pořádný! Konečná píseň, kterou jsme ten večer slyšeli, bylo *Raketový pogo*, poslední naprostá smrt energie.

Nádherný koncert! Je proto divné, že přes obrovskou přízeň posluchačů i publicistů nikdy liberečtí Krucipůsk nedosáhli pozice, jakou by si zasloužili a kam by jejich tvorba patřila.

Diskografie:

1993 *Ratata*
1996 *Cirkus* dneska nebude
1998 *Bigada* bejby
2001 *4*
2004 *Druide!*

Druide!

Ref.: *Druide, druide - magie, magie, magie, magie, druide!*

Ať bubny bubnujou do tance, druide!

Druide, druide - ratatatatatata, druide!

1. *Zem, život jak temný hvězdy,
duše blouděj tmou
mraky zakryly hvězdy*

*a síra
lež a síla nenávisti slávu slibujou
chci poznat světlo čistý*

2. *Svatý vojska táhnou od nebeskejch bran
a v boji s peklem slábnou
i víra*

*Zem, život jak temný hvězdy,
duše blouděj tmou
mraky zakryly hvězdy
lež a síla nenávisti slávu slibujou
chci vidět světlo čistý*

- micka -

PaPaGájŮV HLaSaTEL PUNKZVÁNK

23. 4. se bude

v Rock Sklepu konat punková akcička

na níž vystoupí
**KOHOUT PLAŠÍ SMRT,
HOUBA a
ZEMĚŽLUČ.**

So 26. 2.

ROZKROK

IMODIUM, LAXANS

?,-

So 5. 3.

SKAUTSKÝ COUNTRY BÁL

0,-

(Večer s varnsdorfskými skauty, k poslechu hraje Had)

So 26. 3.

TVK + MONTY PÍČUSŮV LÉTAJÍCÍ PES

50,-

(Tyto spřátelené kapely netřeba zvlášť představovat, znalci vědí)

Na nejaktuálnější program se můžete podívat na www.luzickeprehledy.cz/rozkrok

ROCK SKLEP

Pá 4. 3.

OLDIES PARTY

20,-

So 5. 3.

NEUTRAL TERRITORY (trash), BLOODY
DIARRHOEA (grind), INSANIA (HC)

80,-

Pá 11. 3.

KAMAS (HC punk), BRACH (ponurý emo HC)

50,-

So 19. 3.

DOLORES CLAN

?,-

So 26. 3.

DEVASTHATOR (grind z Třince), MOONFOG (brutal death)

50,-

Na nejaktuálnější program se můžete podívat na www.luzickeprehledy.cz/rocksklep

- lincy -

Never MIND The Facts Here's The Sex Pistols Biography

Jim Henderson

Když se Steve Jones a Paul Cook rozhodli v roce 1972 založit kapelu, mohli jen těžko tušit, že tím stojí u zrodu legendy. Mohli také jen těžko předpokládat, že kapela bude slavná a milovaná, ale i nená-

viděná a těžce pronásledovaná.

Jakýmsi předvojem Sex Pistols byla skupina The Strand, kterou založili Steve a Paul spolu se spolužákem Warwickem Nightingalem. Nástroje a vybavení opatřil (přesněji řečeno ukradl) Steve Jones. Repertoár se skládal převážně z předělávek písní ze šedesátých let a méně již z vlastní tvorby. Kapela vystoupila jen jednou a to v roce 1975. Publiku předvedla své tři písničky a tím končí celá její historie.

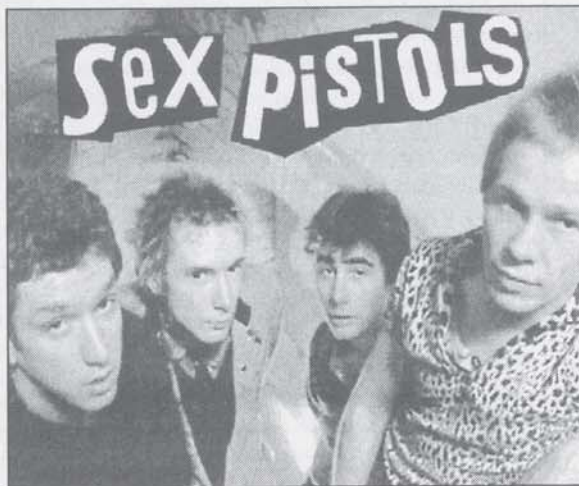
Steve Jones se o víkendech zdržoval v obchodě, který provozoval Malcom McLaren a Vivienne Westwoodová. Steve v té době zamýšlel založit kapelu, a tak se s Paulem dali dohromady s McLarenem, který měl tu samou ideu. McLaren se ujal funkce manažera a sehnal kapele zkušebnu. Ta se nacházela v Covent Garden Community Centre, kde často pobýval Glen Matlock. Ten byl posléze přijat do kapely jako baskytarista. Pro McLarenu teď bylo hlavní sehnat zpěváka. Zpívat se pokoušel sice jak Steve, tak Paul, ale potřeba nové osobnosti v kapele byla velice silná. McLaren oslovil jednoho stálého zákazníka jeho obchodu (známého nyní jako Sex). Zelenovlasý mladík John Lydon se kapele uvedl doprovodem jukeboxu vyhrávajícího píseň od Alice Coopera „School's out“. Výsledek Stevova neustálého komentování stavu Lydonových zubů dostal John přezdívku Johnny Rotten (shnilý Johnny). McLaren si poté vypůjčil slogan z jednoho ze svých triček a kapela Sex Pistols byla na světě. Ze začátku pracovaly Pistole nejvíce na cover verzích písní z šedesátých let. Potom také začali psát své vlastní věci.

První vystoupení McLarenovy party bylo v listopadu 1975 na St. Martins College v londýnské ulici Charing Cross. Předskakovali kapele Bazooka Joe. Toto vystoupení lze jen stěží nazvat úspěchem, nicméně to byl první koncert budoucí legendy. Přicházela další vystoupení a kapela si začala pomalu získávat obecnost. Hlavní podíl na tom nesl Simon Barker, který vytvořil „Bromley Contingent“ - horlivou skupinu fanoušků. Brzy se objevilo násilí na koncertech, pro které se později kapela stala nechvalně známou. Pro jejich rostoucí reputaci byli Pistols pozváni na Mont De Marson Punk Festival ve Francii.

Na následujícím turné ve Velké Británii, které obsahovalo i vystoupení v Chelmsfordském vězení, hráli v proslulém 100club. V září 1976 účinkovali na punkovém festivalu v Essexu, kde rovněž vystoupili Subway Sect a Siouxsie & The Banshees s jejich budoucím baskytaristou Sidem Viciousem na bubenické stoličce. Sex Pistols vystoupili i v britské TV, kde v pořadu „So it goes“. 8. října podepsala kapela smlouvu s nahrávací společností EMI a Malcom vyinkasoval zálohu ve výši 40 000 liber (nabídky přišly i od firem Chrysalis, RAK a Polydor). Zakrátko nahráli s producentem Chrisem Thomasem svůj první singl Anarchy In The U.K. Všichni, kteří sku-

pinu do teď neznali, se o ní měli brzy dozvědět. Bylo to 1. prosince, kdy se Pistols objevili v Thames TV v programu „Today“. Dorazili pět minut před začátkem pořadu jako náhrada za Queen, kteří se tehdy nemohli dostavit. Rozhovor s nimi dělal Bill Grundy a hned od začátku začal kapelu zesměšňovat a provokovat. Poté, co Bill vyzval kapelu, aby ukázala jaká znají sprostá slova, mu Steve s potěšením vyhověl slovy dirty bastard a dirty fucker a vysílání bylo ukončeno. Další den byly první strany novin zaplněny fotkami Sex Pistols, novináři ve svých člancích naléhali na EMI, aby kapelu propustili. Pistols měli v té době v plánu turné nazvané „Anarchy in the U.K.“. Mnoho koncertů však bylo zrušeno a z plánovaných devatenácti vystoupení byla odehrána tři. V únoru 1977 opustil kapelu Glen Matlock a na jeho místo nastoupil již zmiňovaný Sid Vicious. Sid se však nejdříve musel naučit hrát na basu. Mezitím obsadil v Británii singl Anarchy in the U.K. 38. příčku, prodáno ho bylo 55 000 kusů, ale poté byl stažen z prodeje.

V březnu 1977 podepsali Sex Pistols před Buckinghamským palácem za velkého zájmu novinářů a fotografů novou smlouvu s nahrávací

společností A&M Records. Měli pro ní nahrát další singl God Save The Queen, ale ve skutečnosti pro ně nikdy nic nenahráli. McLaren vyinkasoval zálohu 75 000 liber za šest dní platnosti smlouvy, nechal kapelu „na oko“ rozpadnout a smlouva zanikla. Tato akce vešla do dějin jako „The Great Rock'n'Roll Swindle“ a je takto pojmenován i film, který vznikl později. Skupina pak v květnu podepsala již svou třetí, tentokrát však již vážně miněnou smlouvu s Virgin Records. Pro ně také vydali nový singl God Save The Queen. Virgin se při lisování singlu v továrně CBS potýkala s těžkostmi, když její zaměstnanci odmítli pracovat na jeho výrobě a zahájili protestní stávkou. Spor však byl brzo urovnán. Výsměšný design obalu od Jamie Reida představoval britskou královnu s nosem propíchnutým, podle pravé punkové tradice, spínacím špendlíkem. Nebylo žádným překvapením, že byl prodej singlu brzy zakázán. Sex Pistols oslavili výroční den královny po svém. Uspořádali vystoupení na lodi, která plula po Temži za zvuku God Save The Queen. Okamžitě jak přistáli na břehu, byli zatčeni policií.

Singl God Save The Queen se v britských žebříčkách umístil na druhém místě a za prvních pět dní ho bylo prodáno 150 000 kusů. Následovaly další dva singly Pretty Vacant (představen v Top of the Pops) a Holidays in the Sun a po nich vyšlo v listopadu již dychtivě očekávané album „Never Mind The Bollocks - Here's The Sex Pistols“.

Mnoho obchodů odmítlo album prodávat, což však nezabránilo tomu, že se album brzo dostalo do popředí tabulek a dva týdny se udrželo na prvním místě britského žebříčku.

Jednoho večera se Johnny Rotten, producent Thomas a zvukový režisér Bill Price vydali do nahrávacího studia Wessex, a byli přepadeni skupinou pro-royalistů vyzbrojených noží. Rotten z tohoto incidentu vyvážnul našťástí jen s probodnutou rukou. Jiný den byl zas Paul Cook přepaden před stanicí metra Shepherds Bush pěti násilníky s noží a železnou tyčí. Pistols se chtěli vyhnout zákazům a tak se vydali na tajné turné pod názvem SPOTS (Sex Pistols On Tour Secretly - Sex Pistols tajně na turné). Na vánoce roku 1977 odehráli poslední anglické vystoupení v Ivanhoe v Huddersfieldu a odletěli na osudové lednové turné v USA. Kapela měla pro americký trh podepsanou smlouvu s Warner Bros. Šňůra měla obsahovat osm koncertů, odehrány byly pouze ty v Memphisu, Baton Rouge, Dallasu, Tulse a poslední v San Franciscu. Ke konci už to v kapele vřelo a Johnny po posledním koncertu v Winterland Ballroom v San Franciscu prohlásil: „Nemáte takový pocit, že jste byli podvedeni?“

Další den se Sex Pistols rozpadli. Sedm dní na to Cook a Jones odcestovali s McLarenem do Ria, aby se setkali a nahrávali s Ronnie Biggsem.

Sid Vicious nahrál verzi My Way a uspořádal svůj rozlučkový výstup pro Velkou Británii v Camden's Electric Ballroom se svou skupinou The Vicious White Kids. Na basu hrál bývalý člen Sex Pistols Glen Matlock. V říjnu byla jeho přítelkyně Nancy Spungen nalezena mrtvá v jejich pokoji v hotelu Chelsea v New Yorku. Sid byl zatčen za vraždu a posléze propuštěn na kauci. Zemřel na předávkování heroinem 2. února 1979 během vyšetřování vraždy Nancy.

Lydon, navzdory mnoha změnám v obsazení, zaznamenal velký úspěch se svou skupinou Public Image Limited a také se objevil ve filmu „Order of death“ s Harvey Keitelem.

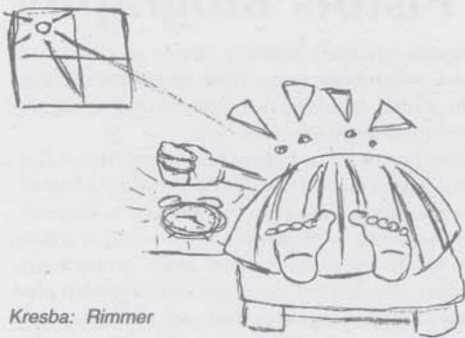
V roce 1994 vydal svou autobiografii a také sólové album. Účinkuje také ve své vlastní rozhlasové revue „Rotten Day“.

Glen Matlock založil po svém odchodu ze Sex Pistols kapelu Rich Kids. Společně s ním v ní hráli Steve New, Rusty Egan a Midge Ure. Podepsali smlouvu s EMI a vydali tři singly a album „Ghost Of Princes In Towers“. Poté začal Glen spolupracovat na několika projektech s lidmi jako Iggy Pop, Johnny Thunders a Ian Hunter. V roce 1990 vydal také svou autobiografii nazvanou „I Was A Teenage Sex Pistol“. Nyní působí u Creation Records jako sólový umělec.

Cook a Jones zůstali nějakou dobu spolu. Nejdříve nahráli několik písní pro soundtrack k filmu „The Great Rock'n'Roll Swindle“. Po spolupráci s členy Thin Lizzy (jako Greedies), Johnny Thundersem a Joan Jett, založili kapelu The Professionals a vydali čtyři singly a album „I Didn't See It Coming“. Steve kromě kytary ještě zpíval. Poté Steve přesídlil do USA, kde žije dodnes. Vydal dvě sólová alba „Mercy“ a „Fire and Gasoline“ a nahrával s mnoha hudebníky, jako například s Iggy Popem, Andy Taylor, Megadeth a Kraut. Hrál také na debutovém sólu albu Johna Taylora z Duran Duran. V roce 1993 se Steve a Paul opět setkali, aby nahráli píseň na album vydané na počest Johnnyho Thunders. Dvacet let poté, co Sex Pistols vstoupili do hudebního světa a obrátili ho vzhůru nohama, se dali znovu dohromady v původním složení.

- lincy -

Kresba: Rimmer

Ranní vstávání

Zvoní!!! Velký šok! Začíná pracovat mozek, dává první rozkaz. Vypni ten řvoucí krám. Má ruka začíná tápat v okolí. Konečně ho držím a mačkám správný knoflík. To božské ticho! Tím úlekem se začínám pomalu probírat. A první otázka, která mě napadá: Co je dnes za den? Určitě je volno a já si omylem nařídil budíka. Část mozku mě přesvědčí, že je středa, mám se přestat válet a mazat do školy. Ale ta druhá část mého já, která ještě spí, je silnější. Vítězí a já opět usínám. Pí, píp, pí, píp, co zase chce! Vždyť už jsem toho otravu vypnul. Opět zvedám svou malátnou ruku a buším do všeho, co je v okolí. Pí, píp, pí, píp, ... další šok, ta řvoucí věc není moje, patří ségře spokojeně spící na druhé straně pokoje. Ta je snad hluchá! Tadamadadadada ... další budík na druhé straně pokojíčku. Sestřička pomaličku otvírá očko a pomalým pohybem se sune ke svým budičkům a vypíná je. Po takovém náporu by i mrtvola skákala z okna. Chudinka, mé, teď už zcela probuzené tělo. Ještě že nemám sílu, asi bych vraždil. Ségra je rychlejší než já a prchá z pokojíčku. Zvítězila! Jako každé ráno! Nejdříve padá jedna noha na zem. To tělo je tak těžké, že nevím, zda zvládnou zdvihnout z postele i ten zbytek. Můj pohled na budíka mě přesvědčí, že to zvládnou velice rychle. Nejspíš mi někdo posunul ručičky. Tolik hodin přece nemůže být. Z kuchyně slyším cinkání nádobí. Má milá sestřička papá. Já už měl být dávno po snídani a pomalu se chystat k odchodu. Zrychlený tep, krev protéká všemi končetinami a já začínám lítat. Rychle záchod, koupelna, skáču do oblečení, doufám, že ve správném pořadí. Zhltnu snídani, svačinu hážu do tašky a pí, pí, píp, pí. To už opravdu není budík, ale Robin, který na mě čeká. Rychle, popadám bundu, klíče a boty a během pár minut jsem venku na čerstvém vzduchu. Další přežití ráno, už se zase těším na zítřek. Mám rád budíky...

David Wenisch, 1.G

Vášeň

Tvé polibky, jsou jak malinkaté rybky které rozvášní celé mé tělo, ať už je to ruka nebo čelo, chci stále víc a víc, každá mince má svůj rub a líc...

- Dalin -

Nenávist

Strašná vlastnost - nenávist. Obracíš ji jako list, nenávidíš mě a sebe, proto nenávidím já tebe, odcházím, lásko, odcházím, na tvoji lásku už nevsázím...

- Dalin -

Láska

Láska je tak krásný cit, když ji nemám, nemám klid. Pojď sem ke mně, miluj mě, nebo nechoď - lituj mě. Pomiluj mě, pomiluj, polituj mě, polituj...

- Dalin -

FEJETON

Pověry

Nikdy jsem nevěřila na pověry. Nedávno jsem se však seznámila s divkou, která je zoufale pověřivá. Když ráno dobíhá tramvaj a šlápne při tom na kanál, je schopna se vrátit a kanál třikrát obejít, aby na sebe nepřivolala celodenní smůlu. Tramvaj jí mezitím samozřejmě ujede. Stejně tak jí dokáže rozhodit, když potká na ulici kominíka a v té chvíli zjistí, že na svém oblečení nemá jediný knoflík.

Její chování mi připadalo směšné. Pokoušela jsem se jí to vysvětlit, že pověra je něco jako pohádka a těmhle věcem nesmí tak bezmezně věřit. Nedala si to vysvětlit a naopak se snažila přesvědčit mě, že tyto věci skutečně fungují. Marně. Rozloučili jsme se a já jela tramvají k babičce. Hned na první zastávce nastoupil do tramvaje kominík a já jsem se zcela bezmyšlenkovitě chytla za knoflík u kalhot. Ve chvíli, kdy jsem si to uvědomila, musela jsem se poušmat. Úsměv na tváři mi však hned zamrzl, jelikož se v tramvaji objevil revizor. Okamžitě jsem si uvědomila, že jízdenku, kterou mám v kapse, jsem si zapoměla štípnout. Polil mě pot. Ať se něco stane a já nemusím platit pokutu, přála jsem si. Revizor se ke mně ovšem nezadržitelně blížil a já se v duchu začala loučit s příslušnou finanční částkou. A přesně tehdy se to stalo. Žena sedící proti mě otevřela tašku, kterou měla vedle sebe na zemi. Z ní vyskočil zuřivě štěkající pes a začal skákat na mladíka, který měl na klíně fretku. Neumím přesně popsat, co se dál dělo, ale revizor byl tak zaměstnán vzniklou situací, že kontrolu zbylých cestujících už nedokončil. Na příští zastávce jsem vystoupila a šla pěšky až k babičce. Cestou jsem se vyhnula pěti kanálům. Druhý den ráno jsem vykročila z bytu pravou nohou. Odpoledne jsem odmítla koupit žvýkaček, jelikož stály rovných třináct korun!

Na pověry samozřejmě nevěřím, ale... co kdyby to přece jen fungovalo?!

JANA SMUTNÁ, 1.G

Jsem pankáč, kdo je víc?!

Jsem celkem z dalekého kraje a než jsem se dostal na polygrafku, o Rumburku jsem nevěděl zhora nic. První informaci jsem získal od svého kamaráda. Říkal, že Rumburk je punkové město. Moc jsem tomu nevěřil a bral jsem to na lehkou váhu. No pěkný, říkal jsem si, tak naučíme pankáče poslouchat hip hop. Byla to ale spíš legrace, protože jsem nevěděl, co mě doopravdy čeká.

Brzo jsem zjistil, jak moc je pravda, co se o Rumburku říká. Pankáčů je tu opravdu hodně a možná vám to připadá směšné, ale nikdy jsem se s podobnou komunitou nesetkal. Tam u nás někoho takového na ulici nepotkáte a pankáče uvidíte nanejvýš v televizi. S žádným jsem se dosud nesetkal, nemyslel jsem si o nich nic dobrého ani špatného. Teď už jsem tu nějaký ten měsíc a setkal jsem se se spoustou pankáčů.

Většina z nich mě přivedla k názoru, že když nejste jako oni, jste horší než oni. Odsuzují lidi za to, že se jim líbí jiná hudba, že žijou jiným životním stylem. Neuznávají nikoho jiného než sebe. Ze všeho nejvíc mě dokáže naštvat, když někdo prohlašuje: „Já jsem pankáč, a kdo je víc?“ Taková hloupost! Chápu, že hoper s pankáčem si nemají moc o čem povídat, ale ať se vám to líbí nebo ne, jednu věc máme společnou. Hip hop, stejně jako punk, je proti rasismu, nacismu, válkám a jiným nesmyslům, kterých se lidé dopouštějí. Když si ale někdo myslí, že ten, co neposlouchá punk nepatří do společnosti, v čem se to liší od rasismu?

Na druhou stranu musím říct, že jsem poznal i pankáče, fajn lidi bez předsudků, kteří vám vyjdou vstříc a když je to v jejich silách, tak vám pomůžou. Ať jste cokoli, ať posloucháte cokoli. A o to mi jde. Nesnažím se tu z punku a hip hopu udělat jeden tábor, to je nemožné. Máte svoji kulturu a my naši. Nosíte glády, řetězy a číra, my nosíme skejtové boty, široké kalhoty a kšiltovky dozadu. Bez toho všeho jsme ale všichni stejní, jsme jen lidé. Chci jen vzájemnou toleranci a porozumění! PEACE!

- B-ASS -

Bolest

Už toho prosím tě nech, bolí to, bolí to teď, neubližuj mi, nebij mě, nebo radši - zabij mě, kdysi jsi mě miloval, teď by ses už ani nesmiloval...

- Dalin -

Strach

Bojím se moc, bojím se strašně, aby naše věčná láska nedopadla špatně, stojíš v koutě jako cizí, otázky se nenabízí. Nenech mě čekat ve strachu, jinak propadnu černému prachu...

- Dalin -

Jan Pelc - A bude hůř

Jestli je lépe, než v románu ze sedmdesátých let, musí každý posoudit sám. Ale je fakt, že teď už nešetříme na trabanta či škodovku..., ale že léta sedmdesátá mizerná byla, říci můžeme. Hlavní hrdina tedy bojuje s nástrahami života a totalitního režimu...

Olin, hlavní hrdina a vypravěč celého příběhu, je nepřizpůsobivý a nevychovaný mladík. Poté, co se vzepře rodičům, ho zrovna odvázejí z další střední školy, kde opět nevydržel. Chtějí ho aspoň zapojit do života způsobem, který mu také nevyhovuje. Zná jen hospodu, holky, partu a muziku. Na ostatní doslova kašle, a tak odjíždí. Nemá peníze, přežívá náhodnými pracemi, výdělek propije a užívá si drogových večírků... Olin v opilckém stavu spolu s kriminálním zavraždí člověka... Olin utíká, dostává se přes Rakousko, Itálii až do Francie, kde nakonec svobodně zakotví mezi místní a nejspíš čeká, bude-li lépe...

Olin svůj příběh vypráví bez jakýchkoliv okolků, kniha je pro čtenáře lehce stravitelná, pokud se nezalekne někdy až víc jak šokující otevřenosti a velmi jadrných nadávek. -micka-

Beze vší poezie

Připomíná vám to něco? Mně ano. Je totiž pravda, že když jsem poprvé zaslechla název našich školních novin, hned mě napadl úryvek z jedné písně od kapelky se zajímavým názvem Nahoru po schodišti dolů Band. Ale každý musí podle svého posoudit, jestli je tomu tak, jak se v jejich písni zpívá: „Jo, jo, jo tady se žije beze vší poezie, tady je můj svět o odtud se mi nechce, tady se močí, pije, žije beze vší poezie...“ Je fakt, že s novinami to nemá nic společného, aspoň jsem si zatím nevšimla, a snad je to i dobře, už jen ta představa mě v celku děsí...

Tato pražská kapela působí na české scéně již řadu let, avšak zatím neměla nijak zvláštní ohlas v hitparádách či dokonce v televizích, zatímco jezdí svá turné po celé České republice. Učinkuje na mnoha „festáčkách“ a dalších rockových záležitostech. Jejich hudba je ze života s denními problémy, s vtipnými konci. Vážně, tito starší pánové to ve svém nemladém věku umějí rozbalit... - micka -

Jak jsem nevyšlela... 2.

Kresba:
Rimmer

Počáteční stoupání bylo celkem v pohodě, i když na dmořská výška byla cítit s každým nadechnutím. Po několika

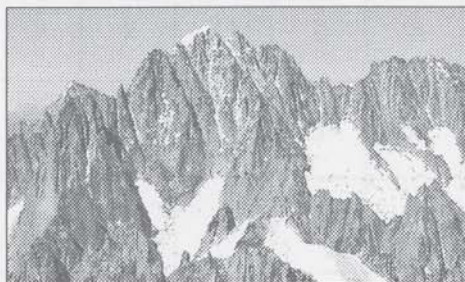
výškových metrech nám začalo být jasné, že nejdeme na jednoduchý choďák, ale že jsme se pustili do celkem slušného hazardu.

Vzhledem k vysokým teplotám se v ledovci vytvořily i kilometrové trhliny na místech, kde by je nikdo nečekal a všechna fixní lana, která jsou obvykle natažena, prostě odpadla s tajícím ledem. Ledovec byl rozbředlý, takže mačky ani cepíny se nedaly pořádně zaseknout. Na mnoha místech jsme museli zvažovat, kudy se dáme, protože přecházet průrvy v tomto terénu bylo dost nebezpečné. Navíc každou chvíli odněkud přiletěla menší lavina. Nakonec jsme s menšími problémy dorazili k poslednímu stoupání před vrcholem. Největší problém jsem měla já, protože jsem už víc než hodinu překonávala žaludeční problémy a k tomu se přidalo i motání hlavy,

no prostě počínající výšková nemoc. Muse-la jsem ostatním sdělit, že dál už nemohu pokračovat, ale to za mě elegantně udělala příroda. Několikrát jsem potupně vrhla a bylo vymalováno. Zatímco jsem se léčila paralenem, tak ostatní pokračovali k vrcholu. Asi za hodinu se vrátili zpět, že výstup není možný, a ještě stihli zachránit dva Katalánce.

Sestup byl dost drsný, protože pohled na strmý, nekonečně rozbrázděný ledovec a k tomu smekající se mačky nedávaly moc šancí na šťastný návrat bez nehody. Dařilo se nám sestupovat sice pomalu, ale přece. Kousek od plata se stany jsme museli volit mezi dvěma cestami, mezi námi obě stály za... Nakonec jsme jednu zvolili a když jsme byli uprostřed, tak se na tu druhou svezla lavina. Moc příjemný pocit to tedy nebyl. Nakonec jsme došli na plato, sbalili stany a vydali se na cestu k vrcholu Midi, na lanovku. Z dálky jsme viděli, že přístupová cesta je zahrazena červenými páskami a postávají tam francouzští záchranáři. Ti nám sdělili, že přístupový hřebínek se zřítíl

i s několika horolezci, a tudíž se musíme vrátit a zůstat do rána. To byla super zpráva vzhledem k nedostatku jídla a plynu v kartuších... pokračování příště.

- DALIN st. -

POLYGRAFICKÝ SLOVNÍK

ICC PROFIL je zkratkou pro International Color Consortium. ICC profil je standardizovaný barevný profil a přesahuje platformy jednotlivých technických zařízení. Popisuje barevné prostory od vstupu přes znázornění až po výstupní přístroje. Tedy skener, monitor a tiskárnu.

IMPRESUM pochází z latinského imprimere (tisknouti) a impressor (tiskař). Impresum se umísťovalo na zadní stranu titulní listu a soustřeďovalo údaje o tiskaři, nakladateli, roku, místě vydání a vytištění díla. Dnes se používá termín autorská tiráž (vydavatelský záznam) a její umístění na rozdíl od technické tiráže zůstává za titulní stranou.

IMPRIMATUR je zákazníkem písemné schválení k započítání tisku. Značí se „k tisku“ nebo zkratkou „Impr.“, doplňuje se datem a podpisem. Může se vyskytovat i ve formě kulatého razítka.

INICIÁLKA - větší první písmeno na počátku knihy, kapitoly, odstavce nebo básně. U dětských a historických děl se využívá iniciálka zdobná, která může být buď „zavřená“, kdy kresba je sevřena pevnou, zpravidla čtvercovou kresbou (linkou), nebo „otevřená“.

INKUNÁBLE - neboli prvotisky - jsou tisky vydané do roku 1500. Zachovaných českých prvotisků je jednatřicet a mezi nejznámější patří Kronika trojanská.

INTERPOLACE postup při dosažení vyššího rozlišení, které přesahuje maximum fyzikální rozlišovací schopnosti skeneru. Dosahujeme toho připojením nových pixelů ke stávajícím. Definice barvy interpolovaných pixelů je vypočítána z okolních hodnot. Použitím interpolace je možné pak dosáhnout silnějšího zvětšení reprodukováného obrázku.

IRISOVÝ TISK - tisk, při němž se v jedné tiskové jednotce z jedné barevnice přenáší současně několik pestrých barev a vzájemným prolutím při roztěru v barevníku se vytvářejí na otisku další tóny s plynulým přechodem.

ITALIKA - původní pravosklonné písmo, neodvozené ze stojatého písma.

Garamond Italic
Garamond Regular

zpracoval: Ivo Šabata

Pokušení

Vidím, jak se o tebe pokouší pokušení.
Dej si pozor, ať tě neočerní,
tvá láska by brečela,
už by tě ani nechtěla.
Vyhni se tomu jedu,
to radši zmrzni v ledu... -DALIN-

Reimar - III.část

Po nevidaných událostech se Reimar ocitá v chrámu podivínských zakuklenců. Ještě nikdy nespátl jejich tvář.

Po vydatném jídle se Reimar začal ohlížet po jeho zachráncích, ale po nich ani vidu ani slechu. Začínal být nervózní, když se náhle rozrazily masivní dubové dveře. Vešlo do nich asi pět zakuklenců a konečně, konečně viděl jeho tvář. Jeden z jeho zachránců měl sundanou kápi a odhalil svůj obličej. Ve tváři byl trochu pohublejší s temně černými vlasy padajícími mu do obličeje. „Reimare“, promluvil na něj klidným zvučným hlasem. „Chtěl bych ti něco povědět ohledně toho, co se ti stalo a proč si tu a co ti hrozí!!!“ Reimar samým vzrušením skoro praskl. „Posaď se“, vybídl ho zakuklenc. „Mimochodem, jmenuji se Alrik. Takže k věci.“ Reimar sebou nepatrně trhl. „Takže řeknu ti to na rovinu, jsi poznamenaný.“ „Co je to?“ zeptal se Reimar. „Ukaž dlaň.“ Reimar natáhl dlaň a podal ji Alrikovi. „Jak se ti to stalo, pověz mi to.“ Reimar mu pověděl o tom, jak našel modrý kámen a jak mu vypálil to znamení na ruku. „Hmm... to je znamení dračího kruhu. Reimare, víš, co to je?“ Reimar s pootevřenou pusou sebou trhl a nervózně zavrtěl hlavou náznak, že netuší nic o tom dračím kruhu. Alrik se zvedl a řekl: „Reimare, okamžitě se vydáme na cestu.“ „A kam?“ zeptal se Reimar vzrušením bez sebe. „Pojď a uvidíš...“

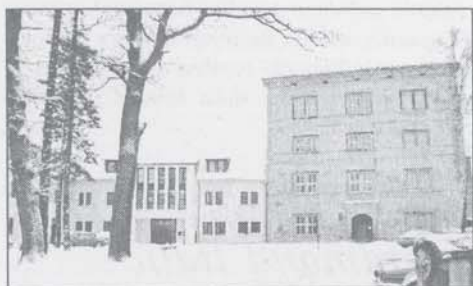
Pokračování příště - GF -

Smutek

Ujídám ti z hlavy nápady,
mění se ti potom nálady,
nevíš, kde ti hlava stojí,
čekáš, až ti mozek někdo dojí.

Smutek z vlastní hlouposti znáš,
jiné smysly života pak neuznáš,
vstáváš se svým vlastním stínem,
rozplyneš se nad tmavým dýmem.

- micka -

PRVNÍ ŽVÁRO V PARTĚ**Honza Richter**

Je to už hodně dávno, ale nedá se na to zapomenout. Nejstarší z naší party býval Roman, kterému se podařilo sehnat krabičku cigaret. Tenkrát bylo ještě za Rackem pole s kukuřicí, a tak jsme se do ní celá banda schovala a vytáhlo se to první „žváro“ v dějinách rackové party Joph. Nejmladší, Honzík, který býval obětí party, se této roli ani tentokrát nevyhnul. Kromě toho, že se nám všem motala hlava a už jsme tu doutnajícím věc nemohli ani vidět, Roman s nedokouřeným „cigárem“ potřeboval nutně na záchod a bylo mu líto ho zahodit. A tak si ho důkladně típnul a dal ho do kapsy. Aby to z nás nebylo cítit, zajedli jsme to kukuřicí a šli domů. Roman, který šel na záchod k babičce a dědovi, zapomněl, že má v kapse naši první nedokouřenou cigaretu, a šel se dívat do obýváku na televizi. Po obědě jsme přišli brácha a já, pak i Ondra s Honzíkem a celá parta jsme se koukali na televizi. Jenže se stalo něco, co by nečekal nikdo z nás. Romanovi vypadla cigareta z kapsy na gauč a babička

ji poté, co jsme odešli, našla. Zavolala si Romana a hned nadávala: „Kdo dal na gauč toho špačka!?“ Roman pohodově odpověděl: „Co to je, babi?“ - „Nedělej ze mě blbou! Před chvílí jste tu byli celá banda! Ale těš se, všem rodičům to povím!“ Nejhorší na tom bylo, že druhý den měla hned šanci říct to všem, poněvadž se slavily dědovy narozeniny a byli tam téměř všichni z Racka. Roman se tím tak dlouho trápil, až ho napadlo něco opravdu originálního - opět využít toho, že je Honzík nejmladší, aby zachránil kůži zbytku party. Naučili jsme čtyřletého Honzika jednoduchou větu. Když nastala oslava a u babičky a dědy na terase seděli všichni rodiče, pan učitel Pekař, nesympatický starý kovboj Spálený, pivař Arnoch s objemným upoceným pupkem a dokonce i teta Christa z Německa, přišel Honzík a od vchodu z cesty zvolal: „Paní Richterová! To já vám dal toho špačka na gauč!!“ A my celá banda schovaná za plotem ukázali na Honzika palec, že je jednička. Jenže vtom se Honzík otočil na nás a hlasitě se zeptal: „Jo, kluci, a co je to vlastně ten špaček!?“ Roman tiše vyheknul: „Do pr...“ a už jsme zdrhali do kukuřice... -les-

OSMISMĚRKA

P	R	S	E	L	T	A	E	B	Ě
Y	T	E	K	N	P	V	Á	P	O
N	S	M	M	S	E	S	M	O	I
I	E	A	Á	D	L	O	S	S	O
N	V	T	R	S	Í	U	M	E	D
D	L	O	Y	L	Š	D	A	L	N
Z	I	M	A	E	K	R	T	S	E
Á	S	O	R	G	Y	U	I	T	P
R	Ě	Ř	Á	N	R	Z	R	V	U
P	K	E	M	E	A	I	B	Í	P

PRÁZDNINY, VEDRO, ZIMA, MOTÁME, SILVESTR, PELÍŠKY, PUPENDO, MÁRA, BRITA, SOUDRUZI, MOŘE, POSELSTVÍ, MÁRY, ENGELS, BEATLES,

-les-